

עפ"ג 17/11/68799 - מדינת ישראל נגד יקיר יעקב ויצמן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים

עפ"ג 17-11-68799 מדינת ישראל נ' ויצמן

לפני כבוד השופט יוסף טופף
ה המבקשת: מדינת ישראל
נגד
ה המשיב: יקיר יעקב ויצמן

החלטה

1. לפני בקשה להארכת موعد להגשת נימוקי הערעור ולעיכוב ביצוע עונש השל"צ עד להכרעה בערעור. ביום 16.3.2017 הורשע המשיב בבית המשפט השלום בתל אביב, על יסוד הزادתו, בעבירות של גידול, יצור והכנת סמים מסוכנים לפי סעיף 6 לפקודת הסכמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים") והחזקאה/שימוש בסמים שלא לצורך עצמית לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (ת"פ 16-05-61876).
2. ביום 15.10.2017 ביטל בית המשפט את הרשות המשיב והטיל עליו צו של"צ בהיקף של 300 שעות, צו מבנן לשנה וחטימה על התcheinות בסך 20,000 ל"נ לפיה ימנע מיצוע העירות של גידול סם והחזקאת סם לצורך עצמית במשך שנתיים (גם שבהתאם לסעיף 7(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 תקופה ההתחייבות המרבית בנסיבות אלה הינה שנה אחת).
3. ביום 20.10.2017 עיכב בית משפט קמא את ביצוע עונש השל"צ עד להודעת התביעה באשר לכוננה להגיש ערעור.
4. ביום 28.11.2017 הוגשה הבקשה שלפניי, במסגרתה נטען כי בכוון התביעה להגיש ערעור על פסק הדין של בית משפט קמא. התביעה קצתה לקבלת ארכה קצרה להגשת נימוקי הערעור וביקשה לעכב את ביצוע צו השל"צ עד להכרעה בערעור. באשר לסיוכו הערעור, נטען כי שגה בית המשפט קמא כאשר חרב הزادת המשיב ביצוע עבירות החזקה וגידול סם שלא לשימוש עצמו, קבוע כי מדובר בצריכת סם לשימוש עצמו. עוד נטען כי שגה בית משפט קמא כשbullet את הרשות המשיב, בעוד שכך שיבקש להתחשב בנסיבות חייו הרוי שהוא בקשר לכך לפחות להצדיק הקלה בעונש בלבד.
5. ביום 6.12.2017 הוגש התביעה הבהרה בה צינה כי הבקשה לקבלת ארכה להגשת נימוקי הערעור הוגשה בפרק הזמן הקצוב להגשת ערעור (ביום ה-45 ממתן פסק הדין), ולמעשה התבקשה ארכה קצרה לאור עומס עבודה וטעות באשר למועד להגשת הערעור. עוד צוין כי במועד הגשת בקשה ארכה הושלמה זה מכבר כתיבת "הודעת הערעור", אך התביעה בחרה לבקש תחילת ארכה כדי להגישה למחנות היום,

זהינו באיחור של יום אחד.

- .5 המשיב התנגד לבקשתו, וטען כי המבוקשת לא הצביעה על כל נימוק המטענים מדוע לא הוגש הערעור במועד. נטען כי עיכוב תחילת ריצוי צו השל"צ מונע מהמשיב לחזור לחויי, ועל כן עתר כי בכל מקרה, גם אם תתקבל הבקשה להארכת מועד להגשת הערעור, לאפשר לבצע צו השל"צ ללא דוחוי.
- .6 ביום 12.12.2017 הורתה על עיכוב ביצוע עונש השל"צ עד החלטה אחרת.
- .7 ביום 9.1.2018 נערך דיון בשתי הבקשות, במהלכו הדגישה ב"כ המבוקשת כי הבקשה ארכה קצרה ביותר, וכי הערעור היה מוקן להגשתה עד ביום 30.11.2017, דהיינו יום לאחר הגשת הבקשה, דבר שלטענת המבוקשת צוין בפני הסגנורים.

ב"כ המשיב טענו כי אכן הודיעו ערעור בכתבה במועד היה מקום להגשה ולבקש ארכה להגשת הנימוקים, וכן קיבל טענה בע"פ לפיה הערעור היה מוקן להגשתה במועד או לכל המאוחר יום לאחר מכן. נטען כי יש לטענת הסגנורים, לא נאמר להם כי הודיעו הערעור והנימוקים יהיו מוכנים להגשתם למחירת היום. נטען כי יש להבחין בין בקשה ארכה המוגשת ע"י נאשם לבין צו המוגשת ע"י המדינה, והפנו לפסיקה המתיחסת לבקשת ארכה שהוגשו מטעם נאשם.

עוד נטען, כי לא הוציא כל נימוק המצדיק את קבלת הבקשה לארכה, ולא נטען דבר באשר לסיכון הערעור אשר לטענת ב"כ המבוקש הינם נמוכים, בין השאר, נוכח העובדה שמדובר בהסדר טיעון עם טווח ענישה לפיו הוסכם שהמשיב יטען לאי הרשעה בעוד המדינה תענוד להרשעה ולעבודות שירות.

לבסוף, התייחסו ב"כ המשיב לנתחיו האישיים של המשיב, המצדיקים לטעם את התוצאה אליה הגיע בית משפט קמא.

דין והכרעה

- .8 כלל הוא שיש להקפיד על קיום המועדים הסטטוטוריים, והארכת מועד לא תינתן כדבר שבשגרה [בש"פ 17/12 **אבי קוה נ' מדינת ישראל** (7.11.2017)]. עם זאת, בית המשפט רשאי בית המשפט רשיין להרשות הגשת ערעור או בקשה לרשות ערעור לאחר שעברו התקופות הקצובות לכך בחוק (סעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982). ודוק, לצורך מתן ארכה בפלילים לא נדרש מבוקש הארכה להציג "טעם מיוחד" (אמת המדה להארכת מועד בHALICHIM),DOI CI IBUS KIMO SHL "TEUM MISHI HANICH AT HADAT". בהקשר זה ישקול בית משפט, בין היתר, את משך האיחור; את ההצדקה הנטענת לאיחור; ואת סיכון הלאוראים של ההליך העיקרי [בש"פ 5988/06 **נמר נ' מדינת ישראל** (25.07.2006); בש"פ 6125/09 **רבינ נ' מדינת ישראל** (11.08.2009)].

.9 לאחר שיעינתי בבקשתו ובתגובהו, ושמעתית את טיעוני ב"כ הצדדים בדיון שהתקיימים לפני, באתי למסקנה כי דין הבקשה לארכה להגשת הערעור - להתקבל. עניינינו, הבקשה לקבלת ארכה הוגשה במסגרת הזמן שנקבע להגשת הערעור, והתקבנה ארכה של ימים ספורים בלבד, או כפי שטענה ב"כ המדינה - ארכה בת يوم אחד בלבד.

אמנם, בית המשפט יטה לקבל בבקשתו ארכה מצד נאשם בגין חיוב לעמוד בבקשת המוגשות על ידי המדינה [בש"פ 822/99 **שכטר נ' מדינת ישראל**, פ"ד (1)1; בש"פ 6353/02 **מדינת ישראל נ' הפיקס הישראלי חברה לביטוח בע"מ**, פ"ד (1)1], ואולם אין משמעות הדבר כי לעולם לא תתקבלנה בבקשת שכאלת המוגשות על ידי המדינה, ויש לבחון כל מקרה לגופו [רע"פ 2217/12 **מדינת ישראל נ' זלמן ברashi ואחיו בע"מ** (1.5.2012)]. כפי שמצוין, במקרה דין מדובר בבקשת ארכה כה קצרה, שהוגשה במסגרת המועד להגשת הערעור, וכך אשר לא ניתן לומר כי סיכון הערעור הם אפסיים, מוביל לקבוע מסמורות באשר לסיכון הערעור, הרי שדין הבקשה להתקבל.

10. **לאור כל האמור, ניתנת ארכה להגשת הودעת הערעור ונימוקיה עד ליום 27.2.2018.**
11. באשר לבקשתה לעיכוב ביצוע רצוי עונש השל"צ עד להכרעה בערעור - בנסיבות העניין, וכי שלא ליתר את הערעור, אני מורה על עיכוב ביצוע תחילת רצוי עונש השל"צ עד להכרעה בערעור, ככל שיווגש במועד הנדרשה. המזכירות תודיע לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י' אדר תשע"ח, 25 פברואר 2018, בהיעדר הצדדים.